

Drama's in een buitenwijk

 14498278.pdf

Jaap Goedegebuure

Met 'De gelukkigen' heeft Yolanda Entius met vaart en vaardigheid een spannend verhaal geschreven

'Domweg gelukkig, in de

Dapperstraat', verzuchtte J.C.

Bloem in de slotregel van een ode

aan de Hollandse banaliteit van

'de grauwe, stedelijke wegen' en

'de in kaden vastgeklonken

waterkant'. Had Bloem zijn

gedicht vandaag kunnen

schrijven, hij zou een loflied

hebben aangeheven op de Vinex-

wijk. Maar er is een auteur die

voor het moment zijn taak heeft

overgenomen. Onder de titel De

gelukkigen gunt Yolanda Entius

ons een kijkje in het suburbane

leven aan het begin van de 21ste

eeuw. Ze neemt ons mee naar Broekmeer, ooit een zelfstandige plattelandsgemeente, nu een buitenwijk van de nabijgelegen stad D.

Net als Bloems beroemde frase is de titel van Entius' roman doortrokken van ironie. Want domweg gelukkig zijn haar personages allerminst. Ze mogen dan riant wonen, succesvol zakendoen en een tamelijk stabiel gezinsleven leiden, als je het dunne laagje schone schijn wegkrabt is het een en al wormstekigheid en haarscheuren wat je ziet. Het ene personage wordt opgevreten door onverwerkte woede, het andere betreurt gemiste kansen, een derde drinkt de frustraties weg of lijdt aan een gokverslaving, een vierde gaat stelselmatig vreemd. Er is ook iemand die denkt dat het allemaal komt omdat ze té gelukkig is.

Dan doet zich een schok voor die de zo fraai ogende gevels uit hun voegen laat barsten. Een bus met daarin de F-pupillen van de plaatselijke voetbalclub, op reis in Italië, schiet door de vangrail en belandt in het ravijn. De gealarmeerde ouders verzamelen zich in de kantine, in de

wetenschap dat er één dodelijk slachtoffer is. Pas na uren angstig afwachten krijgen ze te horen om wiens kind het gaat. Voordat de onheilstijding definitief wordt, zijn er al de nodige zweren opengesprongen en beerputdeksels gelicht.

Bij de presentatie van deze tragikomische, af en toe soapachtige geschiedenis verandert Entius geregeld van perspectief. Ikfiguur René lijkt de spil van het verhaal, maar hij komt alleen direct aan het woord in pro- en epiloog, een intermezzo en een enkel hoofdstuk.

Doorgaans identificeert de verteller zich met een van hoofdstuk tot hoofdstuk wisselend personage. Deze opzet biedt de mogelijkheid om diverse mysteries stukje bij beetje te ontrafelen en daarmee de spanning vast te houden. Want spannend is het, niet alleen vanwege de late bekendmaking van dat ene sterfgeval, maar ook omdat René's vrouw tijdens de dramatische avond zwanger wordt, en dat terwijl manlief toch al jaren geleden een dwarslaesie heeft opgelopen en sindsdien impotent is. Dus zijn wij met de hele buurt benieuwd naar de

identiteit van de verwekker. En wanneer we daarover iets mogen vernemen, weten we nog steeds niet met zekerheid.

Van de drie romans die Yolanda Entius tot nu toe publiceerde, is *De gelukkigen* zonder twijfel de beste. Het boek is met vaardigheid en vaart geschreven, het staat bol van fraaie karakteristieken en treffende details, en het verradt een scherp observatievermogen en een perfect gevoel voor timing. En het is onderhoudend tot en met de allerlaatste pagina.

De gelukkigen

De gelukkigen Yolanda Entius,
Querido, 304 blz., euro 18,95

Die avond raakt Renés vrouw
zwanger terwijl hij
al jaren impotent is

ADVERTISING

Meest gelezen

'Binnen anderhalf uur waren de woningen verhuurd'

Trump ontslaat FBI-directeur James Comey

Rijken brengen bezit naar buitenland als eigendom openbaar wordt